

Leif Silbersky: Slutanförande i rättegången för mordet på Carolin Stenvall

Talare

Leif Silbersky
Advokat, författare

Datum

5 juni 2009

Det känns besynnerligt att jag talar i egen sak. Det riktades kritik mot mig, att jag gått hårt mot vittnen. Jag har hållt på i 47 år. Jag tror aldrig att jag har fått en sån fin komplimang i en rättsal som när åklagaren riktar kritik mot mig. Det är så en försvarsadvokat ska agera. Det är det här jag har lärt ut under alla år jag har undervisat. Jag har skrivit artiklar. Jag har aldrig fått kritik. Jag kan försäkra åklagarsidan att jag har enorm respekt för hovrätten. Om de tycker att jag går utanför skulle hovrätten sagt det.

Jag tror att ni tycker att de här vittnesförhören hölls på ett sånt sätt. Det tog emot att jag pressade det här paret. Det kom fram saker. Åklagarsidan har talat om den betydande blodfläcken. Rätt vad det är finns den inte ur bevissynpunkt. De här två makarna var tvungna att erkänna att de inte visste att det var blod. De kunde inte avgöra att det var djurblod eller människoblod. En sak var de säker på, i motsats till David Lindblom. Att det var en fläck.

Om de kunde avgöra att det var humant blod kunde ni inte styrka att det var från Carolin. Jag ifrågasatte det. Ännu värre var det med David Lindblom. Han kanske blir en duktig kriminaltekniker. När jag ställer frågor visar det sig att han hade toppsat. När rättsläkaren säger att det kan komma några milliliter stämmer det ju med det jag säger. Det står i överensstämmelse med hur jag driver försvaret för Toni Alldén.

Låt mig gå in på själva målet.

Jag har med stort intresse tagit del. Det är ingen ironi att jag är imponerad av erat arbete. Jag respekterar det. Det är inte det som är det intressanta i målet om det kan vara om det är som ni säger. Det intressanta är om det kan vara så som Alldén säger.

Tingsrättens dom faller ihop som ett korthus när ni hör vad Peter Krantz säger. Tingsrättens fällande dom bygger på ett stycke. Att rättsläkaren varit helt säker på att det fanns en blödning som inte kunde uppkomma efter döden. Tingsrätten hade ingen anledning att ifrågasätta det.

Vi har lyssnat på samma vittnesmål från Krantz. Har vi läst samma intyg från Krantz? I skrift skriver han följande. ”Anser mig inte kunna instämma att Carolin Stenvall levde när hon blev skjuten i ryggen.” Med andra ord, en utav Sveriges mest kompetenta människor inom detta område säger att tingsrättens slutsats kan vara felaktig.

Då har vi alltså klarat av skottet på det objektiva planet. Det skott som går genom ryggen. Det här är fakta. Det är ingen spekulation. Det jag nu säger är fakta. Det är vad Krantz tillför. Inte att det är så att Carolin levde, eller att hon var död. Men hon kunde vara död.

Han skriver det, och han säger det. Då har vi nästa, herr ordförande. Varför läser ni inte upp vad ert eget vittne sagt? Att det på grund av framskriden förruttnelse om skadan uppkommit före eller efter döden. Skottet mot huvudet.

Herr ordförande. Ta inte ställning till om skottet avlossade före eller efter döden.

Hur ser vi juridiskt på det. Hon säger ju att klart och entydigt att det är fullt möjligt när skottet avlossades mot huvudet. Det säger hon ju. Vi har hört det. Två gånger sa hon det när vi hörde det på förmiddagen.

Med andra ord, herr ordförande. Det finns engelskt ordstäv, ”why make it in a simple way, when you can make it complicated”. Tänk på medicinen. De är två hedervärda personer. De har olika åsikter. Men var och en tar bort de här skotten. Var och en säger till att det är fullkomligt möjligt att Carolin var död när de båda skotten avlossades. Den ena står för det ena, den andra står för det andra. Krantz sa att Jacobsen har en annan åsikt.

Svårare än så är det inte på det objektiva planet. Där ska frågan ställas, var Carolin död eller var hon levande när skotten avlossades? Vad är det då vi säger? Vi säger att åklagarsidan kan ha rätt. Men det kan vara så som Alldén säger.

Att journalister kan missförstå det här med Violafallet begriper jag inte. Det är självklart att det är helt olika förutsättningar. Glöm hela händelseförloppet. Jag åberopar det utifrån bevissynpunkt. Man ska läsa det med den sakkunskap vi jurister besitter.

Det högsta domstolen säger är helt entydigt. Dels på det subjektiva planet, det kommer jag tillbaka till. Man kan uttrycka det så att om det förekommer tvivel om dödsbegreppet ska man ta till sig det för den tilltalade mest gynnande alternativet. Man säger att man väljer att gå på den linje som är mest förmånlig för den tilltalade. Det är därför jag pläderar utifrån Violafallet. Jag sitter ju inte och åberopar nödvärnsrätt, vad är det för trams?

Jag vill bara läsa lite för att åklagarsidan ska förstå. För andra gången säger jag det, jag påstår inte att Toni Alldén är oskyldig, utan att han kan vara det utifrån juridiska värderingar.

”Frågan om dödsorsaken leder till att det för Viola mest lindriga alternativet ska gälla”. Om vi har olika alternativ gäller det alltid. Det finns åtskilliga rättsfall, jag ska inte tvinga den här kvalificerade hovrätten, att all brist i förundersökningen faller på åklagarsidan. Att ni går igenom i lugn och ro det Krantz och Jacobsen sagt om Carolin levde eller var död. Hon kan ha levt, men hon kan också ha varit död när de båda skotten utdelades. Då är det er skyldighet att då väljer vi det alternativet som är förmånligast för den tilltalade. Med andra ord, som Krantz uttalar det. Vi kan inte med säkerhet avgöra frågan. Därför ska det objektiv konstateras att Toni Alldén inte är en mördare. Inte är en dråpare. Det har ingen som helst betydelse att han tror att hon lever. Det alternativet kan man inte bortse från. Men om hon redan är död kan man inte vara en mördare. Man kan inte mörda en människa som redan är död. Det säger just högsta domstolen i Violafallet.

Det tar upp precis det som åklagarsidan klankar ner på. Alldéns sätt att hantera verkligheten. Att lämna uppgifter. I motsats till tingsrätten och hovrätten frikände högsta domstolen. De gjorde det med ett ord. Det ordet är anmärkningsvärt. Vi känner till var bevisbördan ligger. Det gäller för åklagarsidan att vederlägga.

De sa följande att även om Toni Alldén, just som det sägs från åklagarsidan, så är det åklagarnas uppgift att vederlägga det. Och tro mig, jag tycker att han

lämnar anmärkningsvärda uppgifter. Men högsta domstolen har också sagt att även anmärkningsvärda uppgifter ska vederläggas. Visst har han lämnat konstiga uppgifter. Jag avundas åklagarsidan. De verkar ha haft en kristallkula. Man talar om hur han stod och sköt. Hur han laddade. Jag har levt och lidit med det här målet i 5-6 veckor. Jag säger med all respekt att ni kan ha rätt, men det framgår inte av det material som finns här.

Jag vet inte om uppgiften är riktig, men jag kan inte låta bli att ta upp det. Att ordföranden i tingsrätten sagt att det var svårt. Inte lätt att döma. Jag har hört det från två. Jag köper att han har sagt det. Då går inte det ihop för mig. Jag är så pass naiv och godtrogen att om det var svårt att döma så frikände man. Jag är så naiv och godtrogen att det måste kännas lätt för en domare när man dömer. För man vet att man har gjort rätt.

Känns det svårt, hur kan man då döma det? Därför förstår jag inte det uttalandet. Jag kan förstå det ur en annan aspekt. Men vi har så mycket medicinska begrepp. Det är så uttalat. Det som ställer till hela problematiken för oss är Toni Alldén. För guds skull, upplev inte att jag försöker ursäkta hans handlande, och det vet han, men förbaske mig om han ska dömas för något annat än det lagboken säger.

Sen kan det vara fel på lagen, eller på kommentarerna. Men här dömer vi utifrån lagen. Inte för vad allmänheten tycker. På stan tycker man att Alldén är en mördare. Jag har fått många SMS med hotelser för att jag försvarar en man som är skyldig.

Han kan inte mörda någon som redan är död. Det är fantastiskt, följande, att Toni Alldén påstår att han 1) upplevde att hon var död, 2) han påstår att han går fram till henne och att det rinner blod ur munnen, 3) att han greps av panik eftersom hon var död, 4) att han lyfter henne. Han har kroppskontakt. Han känner inte tillstymmelse till livstecken. Ljuger han? Det vet jag inte. Påstår ni att han ljuger? Var snäll och vederlägg det. 5) Han påstår att han fraktar henne under sex timmar körning. Inte ett livstecken. 6) Han lyfter ut henne ur bilen 7) Han skjuter henne. Dessa påståenden är inte vederlagda i något hänseende.

Ljuger Toni Alldén? Jag vet inte. Jag har inte kristallkula. Jag följer lagboken. Om en tilltalad lämnar en berättelse på det här sättet har man skyldighet att pröva den, och inte säga att Toni Alldéns berättelse är riktig. Men den kan vara

riktig.

Vi har tagit del av medicinsk bevisning. Vi har hört vittnesmål och hört vittnen själva. Nämn ett ord som sagts under ed här eller i tingsrätten som vederlägger det som Toni Alldén sagt. Det finns hans berättelse som är anmärkningsvärd. Men be mig inte förklara varför han betar sig som han gör. Vi har tagit del av hans psykiska status.

Det finns någonting i det här som kan säga att den här killen tycks ha svårt att hantera stress-situationer. Jag tycker att det här har lite bärkraft. Jag vet inte hur många psykologer jag har besökt. Då har man talat om för mig att man inte kan gå in på Toni Alldén därför att man inte har undersökt honom. Men, säger man, att det finns människor som har en låg stresströskel. Som ska skylla på andra. ”Det var hon som försatte mig i den här situationen”. Är det spekulationer från min sida? Ja, men det är spekulationer jag har fått från psykologen.

Det är mycket möjligt att det är på det sättet att Toni Alldén retar upp sig mer och mer och mer, och måste få utlopp för sina aggressioner och skjutur. Oförståeligt, ja? Psykologiskt möjligt, ja. Vi ska vara försiktiga att döma och fördöma utifrån våra egna värderingar.

Vad jag med detta resonemang vill ha sagt är följande.

På det subjektiva planet finns det ingenting som vederlägger att det inte kan vara så som Toni Alldén säger. Han ska tvåfalt frias.

Jag har gått igenom allt material från tingsrätten, och jag kan säga att ni fick en lätt resa. Det finns väl utvecklat kunnande att det bygger på blodfläcken. Man gjorde det enda rätta och visste att jag skulle gå på hårt, och så ville man, för att visa att det går ihop. Men man hamnar i en juridisk dilemma. Det är ju lekmän. Kan de avgöra genom att titta om det är blod eller ej.

Ni måste också ställa er frågan om det är humant blod eller djurblod. Hjärnan. Ni hörde vad Krantz säger, en lekman skulle inte kunna säga om det var djurhjärna eller människohjärna. Det fanns inte kvar när polisen kom till platsen. Vi vet inte om det var en uppblandning av humant blod och djurblod. Framförallt vet vi inte om det kom från Carolin.

Det kan ha kommit från Carolin. Det intressanta är ju att när expertisen, kriminaltekniker, kommer till platsen finns inte blodansamlingen. Vad han talar om är tre blodfläckar. Vad som är säkerställt juridiskt är att det är Carolins blod som finns i topsningen. Jag utgår ifrån att åklagarsidan vet hur lite blod det är i en topsning.

Vad teknikern talar om är att han inte vågar uttala sig om mängden blod. Han talar bara om för er om att topsning skedde. Det enda vi vet är att Carolins blod finns i en väldigt, väldigt liten mängd. Jag köper åklagarnas resonemang, att hon blev beskjuten på den här platsen. Det vi vet är att det finns en liten mängd blod, som räcker till en topsning. Hon kan vara död och avlämna den blodmängden som finns på marken. Det finns ingen diskrepans mellan kriminalteknikern och docenten.

Nu finns det kritik som jag måste visa mot polisarbetet. Två hedervärda medborgare som återvänder till platsen och tar kontakt med polisen blir inte tagna seriöst. Man åker till platsen först 18 dagar senare. Jag tror, att om polisen fullgjort sin uppgift och åkt till platsen direkt, så hade vi inte suttit här med Advokat Silbersky skrikandes. Jag tar upp detta av den enkla anledning att alla sådana utredningsbrister faller tillbaka på åklagarna. Det här är en enorm utredningsbrist.

Vi kan inte bortse från att när Carolin utsattes för skotten den 12 september. Faktum är också att hon påträffades den 22 oktober. Vi kan inte heller bortse från att obduktionen hölls den 28 oktober. Vi kan inte bortse från föruttnelsen som Krantz pratar om. Han ville inte ange var vi fanns på skalan. Vi måste ta till oss dessa basfakta. Att vi med enormt stor försiktighet närmar oss det här med den basfakta vi har. Kroppen var långt framskriden i föruttnelse. Plus alla andra problem.

Allt detta sammantaget gör att på det objektiva planet, det subjektiva planet, det mänskliga planet, det juridiska planet, det mänskliga planet, att Toni Alldén kan vara oskyldig som dråpare och mördare. Han ska inte bära med sig ordet att jag påstår att han är oskyldig. Jag är upplärd och uppfostrad på det sättet att, kan en människa vara oskyldig, så har det här landet råd med att låta en skyldig löpa. Men vi har aldrig råd att låta en oskyldig dömas får någonting så allvarligt.

Toni Alldén må ha handlat med det vidrigaste sättet möjligt, men man kan inte mörda någon som är död. Det här målet är inte frågan om pengar, inte frågan om skadestånd. Jag uttalar mig inte om det. Men jag har full respekt för målsägandebiträdets uttalande. Jag hade drivit det exakt likadant. Men jag lägger inte salt i såren och diskuterar det i pengar. Med de här synpunkterna är jag beredd att överlämna målet till hovrätten.

Lagmannen: Hur ställer ni er till frisläppande?

Jag gjorde medvetet inget yrkande om frisläppning. Jag vill inte pressa er, jag vill inte stressa er. Ni har en ex officio-skyldighet att om ni kommer fram till att om han inte kan dömas för mord eller dråp, att ni ska pröva om han ska släppas. Jag yrkar inte att han försätts på fri fot. Därför finns inget yrkande. Jag vill motivera det på det sättet.

Lagmannen: Tackar.

Taggar

2000-tal, 2009, Man

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/leif-silbersky-slutanforande-i-rattegangen-for-mordet-pa-carolin-stenvall>